

РЕШЕНИЕ

№ 3872

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **10209** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура” срещу решение от 27.08.2012 г. по н.а.х.д. № 14561/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 106 състав.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон. Твърди, че неправилно въззивният съд е приел описанието на две административни нарушения и санкционирането на управляващия ППС за едно нарушение, което било съществено нарушение на процесуалните правила. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг, с който да се потвърди НП.

Ответната страна – Н. И. Н., представляван от адв. С. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност на обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София град, VII касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение по н.а.х.д. № 14561/2011 г. по описа на СРС, НО, 106 състав е

отменено наказателно постановление (НП) № 2389 от 28.06.2011 г., издадено от началник на дирекция „Пътни такси и разрешителни“ към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на Н. И. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата за нарушение на чл.26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП.

Съдът е развил съображения, че при издаване на НП е нарушена разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, като в АУАН и в НП са описани текстово две отделни нарушения, а цифрово деянията се квалифицират като едно нарушение. Едновременно с това въззивната инстанция е приела, че административно-наказващият орган е наложил едно административно наказание, което не кореспондира на изискването по чл. 18 от ЗАНН, предвиждащ налагане на отделно наказание за всяко нарушение.

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон, но по различни от въззивната инстанция съображения.

Установява се, че Н. И. Н. е санкциониран за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП за това, че на 21.06.2011 г. около 08.40 часа по „Околовръстен път“ срещу кино „А.“ управлявал товарен автомобил – Мерцедес 4141 К А. с четири оси, две управляеми оси с ДК [рег.номер на МПС] , с което осъществил движение на тежко пътно превозно средство без разрешение, издадено от администрацията, управляваща пътя. Необходимостта от разрешение била установена от направеното измерване с електронна везна С. ОРА № 784. В т. 1 от АУАН и НП е отразено, че при разстояние между осите – 1.36 м на една двойна ос, измерено с ролетка, автомобилът е с натоварване на двойната ос – 25 200 кг, при максимално допустимо натоварване на двойната ос – 18 000 кг съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2011 г. на МРРБ (Наредбата) . В т. 2 е посочено, че автомобилът е с общо тегло – 37 480 кг. при максимално допустимо общо тегло – 32000 кг. съгласно чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в“ от Наредбата.

При така извършеното текстово и цифрово описание се обосновава извода, че не се касае за две отделни нарушения, а само за едно нарушение – движение на тежко ППС без разрешение, издадено от администрацията, управляваща пътя. Съгласно чл. 3 от Наредбата тежки ППС или състав от ППС са тези, които имат: 1. допустима максимална маса, по-голяма от стойностите по чл. 6; 2. натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7. Следователно, тежко ППС е това ППС, което има допустима максимална маса, по –голяма от стойностите, посочени в чл. 6 и/или има натоварване на ос, по –голямо от стойностите, посочени в чл. 7. В процесния случай ППС, което Н. е управлявал, отговаря както на изискванията по чл. 6 от Наредбата, така и на тези по чл. 7 от Наредбата. Това означава, че деянието е само едно, а не са две самостоятелни административни нарушения, до който извод е достигнал Софийски районен съд.

Въпреки изложеното касационната инстанция споделя крайното заключение на въззивния съд за незаконосъобразност на НП. Съгласно чл.53, ал. 1, т. 2 от ЗП (в

редакцията към ДВ, бр. 39/2011 г.) наказват се с глоба от 1000 до 5000 лева, ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, б. „в” и „г”, т. 2, ал. 2 и ал. 4 и чл. 41 или които извършат или наредят движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от ЗП забранява без разрешение дейности от специалното ползване на пътищата в обхват на пътя и ограничителната строителна линия, изразяващи се в движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Легалната дефиниция на специалното ползване на пътищата се съдържа в § 1, т. 8 от ДР на ЗП – използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица.

В цитираните разпоредби на чл. 26, ал. 2, т. 1, б” а” от ЗП и чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП е използван изрза „извънгабаритни и тежки пътни превозни средства”, което предпоставя кумулативното наличие и на двата елемента, определящи характеристиките на превозното средство, т.е. ППС следва да е извънгабаритно и тежко. В процесния случай в АУАН и в НП липсва фактическо описание относно това дали ППС е извънгабаритно, т.е. дали отговаря на дефиницията по чл. 2 вр.чл. 5 от Наредбата – извънгабаритни са тези ППС или състав от ППС, на които поне един от размерите със или без товар е по-голям от стойностите по чл. 5.

Следователно, при наличие само на един от двата елемента (извънгабаритно или тежко ППС) деянието се явява несъставомерно. Разширително тълкуване на норми на санкционното право е недопустимо по аргумент от чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове.

Като е достигнал до извода за незаконосъобразност на НП, СРС е постановил правилен съдебен акт.

По тези съображения касационната жалба на Агенция „Пътна инфраструктура” се явява неоснователна и оспореното решение следва да се остави в сила.

Водим от горното, Административен съд София град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.08.2012 г. по н.а.х.д. № 14561/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 106 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.